

UTAN TALAN

Avsnitt 2

Döden, musik och om att bli gammal

00:01

(musik)

00:13

JanEric: "Utan Talan"! Det är vår... titel... på... på ... programmet. Vad tycker du om det...

Eva: Jag ty...

JanEric: E*...E*...Eva R?

00:35

(skratt)

00:36

Eva: Ja! Ja, jag tycker det är... är... jag tycker... jag har, jag har pratat männi* och jag tycker att det är bra! Det är, det är sete* lika gammal om got* got* broten...

JanEric: Mmm.

Eva: när vi... den hette "Ingen titel". Det var jättebra!

JanEric: Mmm.

Eva: Sen s*, det kommer ihåg det här... bra!

JanEric: Mmm.

Som en serie!

Eva: Ja. Ja!

(Eva menar att namnet på podden "utan talan" är bra, eftersom den påminner om [nästan samma] titel som Afasilinjens bok "Ingen titel".)

01:20

JanEric: Vad tycker du, Hasse, om det? "Utan talan"?

Hasse: Bra!

(skratt)

Hasse: Jag... bra... bra...bra...bra.

JanEric: Mmm, du gillar den?!

Hasse: Ja!

JanEric: "Utan talan".

Hasse: Ja!

Eva: Ja.

JanEric: Jag gör också gillar den! "Utan talan".

01:56

JanEric: Vi ska i avsnittet två diskutera om döden
Eva: och bli gammal...

Hasse: ... musik.
JanEric: Mmm.
JanEric: "Musik"... Hasse!
Hasse: Mmm.
JanEric: Och "att bli gammal"... Eva R!

02:23

(skratt)

02:24

JanEric: Och så jag, jag heter JanEjit... JanEric. Jag ska... skall tala om "döden".

02:48

JanEric: Eva R, vad tycker du om att bli gammal?
Eva: Ja. Det... det... det... mycket, mycket sted*, det är svårt att g* bli gammal, när man känner sig ung i huvudet. Och det är små saker, det har jag stroke och den... och när jag var...s* sån... bäddan*... jag hade und... ond... och jag...jag tycker det var att det var kul med ha* fester och allt sånt!
JanEric: Mmm.
Eva: Hela tiden! Även jag var ba* lite gammal.
JanEric: Mmm.

03:43

Eva: Men... och det... det ha... det går inte... det går inte riktigt för...utan jag tycker att vi ska ha kul och vi ska festa...
JanEric: Mmm.
Eva: ... och mycket sånt där!
JanEric: Mmm.
Eva: Det... det är f* det går inte att få b* bort!

(Eva menar att det är svårt att bli gammal när man känner sig ung inuti. Det är två saker som Eva särskilt vill säga att hon haft en stroke och att hon, när hon ända sedan hon var ung alltid tyckte det var kul med fester, och att hon fortsatte tycka det även när hon blev äldre. Eva vill egentligen gärna ha kul, men det går inte att bortse från ålder och stroke.

04:02

JanEric: Och så du har fått en stroke också.
Eva: Ja.
JanEric: Mmm. Mycket tråkigt.
Eva: Ja.
JanEric: Mmm.
Eva: Men, jag... j* det brår* jag... jag...m* bä* jag den icke* gammal...den ... dom här.... boten* den semp* och hela stigan*.

JanEric: Mmm.

(Eva bekräftar JanEric som säger att det här med stroke är tråkigt. Hon säger att det att bli gammal upptar hennes tankar nästan "hela stigan", som betyder "hela tiden".)

04:32

Eva: Och nä*... me*... men ibland så tänker jag att "Amen, det är ganska bra att vara... gammal"!

JanEric: Mmm.

Eva: Lite grann... i sitter i sen... och sitter och läser såhär och läser och sen skiter man i allt sånt!

04:51

(skratt)

04:52

JanEric: Ja.

Eva: Och inte vakna upp, den... så man inte ta allt så allvarligt.

JanEric: Mmm.

Eva: Så det är bra! Men, det går inte att bli gammal när man in* inihärar*

JanEric: Mmm.

Eva: Jag... jag tycker att vid en... ungefär femtio år, det tycker jag är bra!

JanEric: Mmm.

05:23

JanEric: Hasse!

Hasse: Mmm.

JanEric: Du är... hur gammal är du?

Hasse: 70 år.

JanEric: Ja. Mmm. Du tycker om att bli gammal, eller?

Hasse: Nä, nä...

05:39

(JanEric fnissar)

05:42

JanEric: Ja. Med du gillar musik!?

Hasse: Ja. Ja. Musik.

JanEric: Har du... exempel på...

Hasse: Jag!

(Hasse menar "ja".)

JanEric: ... musik?

Hasse: Vem får nu se alla tårar?

JanEric: Ja! ja.

Hasse: Wilmer X.
Eva: Jaha!
Hasse: Vem ska jag tro på? Sender*. September. Jag och min far. Olle Ljungström.
JanEric: Ja! Ja.
Eva: Jaha!! Det!
JanEric: Så... så* sån musik gillar du!?
Hasse: Ja.

06:24

JanEric: Men, inte beat... Beatles?
Hasse: Vem?
JanEric: Beak* bea* beates?
Hasse: Jo, jo, jo!
Eva: Ja!

06:36

(skratt)

06:37

JanEric: To* topp eller...?
Hasse: Toppen!!
JanEric: Ja, ja!
Eva: Ja! Mmm. Kan man seva hur vi kom* va tänkte den vi kom med Wilmer X?
Hasse: Ehmm...?
Eva: Vi kunde höra lite grann!
Hasse: Jaha!

07:05

(Musik)

07:21

JanEric: Var bra. Mmm.
Eva: Det var bra! Ja! Han är... Han är inte... ha*... läsen... han är inte... don... han är död?!
JanEric: Nä.
Hasse: Nä.
Eva: Nej, inte den, men den andra!

(Eva syftar på Olle Ljungström)

Hasse: Ja.
JanEric: Mmm. Vad hette han nu igen? Han som jag... var död?
Eva: Ja.
Hasse: John Lennon.

(Hasse brukar ofta lyssna på the Beatles och tänkte nu på att John Lennon är eftersom de precis pratat om bandet.)

JanEric: Ja, ja. Mmm..
Eva: Nä!
JanEric: Nej!
Eva: Do*... mmm.
JanEric: Du, du sa det!
Hasse: John Lennon.
JanEric: Eh...

(Producent Otto skriver namnet på en liten whiteboardtavla. Hasse läser.)

08:24

Hasse: Olle! Jaha. Ja. Jaha...
JanEric: Ja, ja.
Hasse: Ja.
JanEric: Olle...
Eva: Ljungstedt
Hasse: Ja.
JanEric: Ja.
Hasse: Ja.
JanEric: Jag har lite problem med... komma ihåg namnen!
Eva: Mmm.
JanEric: Mmm. Och så... jag talade om döden. Vi tre... har afasi...
Hasse: Mmm.
JanEric: Inte roligt, tycker jag.

08:56

(skratt)

08:57

Hasse: Nä, nä!
JanEric: Och så döden och afasi... inte långt därifrån, tycker jag!
Hasse: Ja!
Eva: Stroken!
JanEric: Ja!
Eva: Stroken!
JanEric: Ja, jag också!
Eva: Ja.
JanEric: Man får det efter skr*... stroken. Mmm. Döden!

09:23

JanEric: Nitton (19)... nä... tjugohundratjugo (2020) har mycket döt*... död... också för att Corona fa* fa* faller ner. Men jag själv har mött döden också många gånger nu. Mmm, ja... Döden är ett sätt att försvinna.
Hasse: Mmm.
JanEric: Men vi... vi vet inte hur... va*... hur var det är!

Eva: Nej.
JanEric: För att döden kan förä* eh mycket bättre, än levande!? Men vi vet ingenting... döden...
Hasse: Mmm.
JanEric: ... kommer att bli.

10:25

Hasse: Mmm.
Eva: Mmm.
Hasse: Nä.
Eva: Nä...
JanEric: eller hur?!
Eva: ...det... men jag tror att vi går* det somna* det somn*... somna!
JanEric: Mmm.
Eva: Jag tror inte att det bö*... det blir ingenting.
JanEric: Ja! Mmm. Men jag själv mötte döden när jag fick stroke. Men, ingenting kände jag. Bara ljus... ljus och så... bara kände ingenting.
Hasse: Mmm.
JanEric: Men jag trodde att, tror att det... bakom det ljuset finns... vet inte!
Eva: Nä...Mmm.
JanEric: Mmm.
Eva: Mmm.

11:29

JanEric: Kanske du vet det, vet...Hasse?
Hasse: Ja. En... Ingenting! Ingenting.
JanEric: Ja.
Hasse: Ja.
JanEric: Hur vet du det?

11:43

(skratt)

11:43

Hasse: Jo, jag...
Eva: Nä, jag... jag tr* jag håller med Hasse!
JanEric: Ja, ja!
Eva: Jag tycker inte... Jag tycker det är skönt att dö!
JanEric: Ja!
Eva: Jag tycker det är skönt! Det gör ingenting. Jag är så gammal och d*... do* barn och barnbarn... dom... dom visar ingenting har dom.
JanEric: Mmm.
Eva: Dom gör som dom bara och vill bara dö. Den!
JanEric: Mmm.

12:18

JanEric: Men det värsta är... hur man dör!
Hasse: Ja.
Eva: Ja. Ja.

JanEric: Inte bra, tycker jag.
Eva: Nä. Det... det... det tycker* tycker dom också.
JanEric: Ja.
Eva: Det är inte så kul.
JanEric: Mmm.
Eva: Mmm.
JanEric: Ja. Vi är väl färdiga med döden också!
Eva: Ja!
JanEric: Att bli gammal.
Eva: Ja.
JanEric: Och så...
Hasse: Musik!
JanEric: Ja. Bra!
Eva: Tack så mycket!

12:55

JanEric: Detta var allt för "Utan ti*...", nej...
"Utan talan!"
Eva: Ja!
JanEric: God bless!

13:04

(skratt)

13:05

JanEric: Hejdå!

13:06

(musik)